

Današnje zasjedanje Hrvatskog sabora pokazuje pravu sliku stanja hrvatske države. Pravna država ne funkcionira. Po riječima oporbe, ona će sutra uz ovu i ovakvu vlast još manje funkcionirati. Dakle, hrvatska država prihvatanjem predloženih zakonskih promjena o sprečavanju sukoba interesa, od strane HDZ-a, više neće biti pravna država. Naš bi mudri narod odgovorio pitanjem – kad je bila? Narod je u pravu. Hrvatska nije ni do sada bila pravna država kako to pokazuju dokumenti „Zaprešić kao slučaj“.

Premijer Andrej Plenković je dolaskom na čelo HDZ-a kazao kako je njegova misija promijeniti HDZ s potom i hrvatsko društvo. Hrvatski su građani, ne samo simpatizeri HDZ-a, podržali današnjeg premijera Andreja Plenkovića u njegovom naumu. Ali, gle Vraga, promijene nisu usmjerene u pravcu većeg poštivanja postojećih i novih zakona (pravne stečevine). Promjene su usmjerene na još veće podijele građana na one koji mogu sve i one koji ne mogu ništa. Oni koji ne mogu ništa nitko ne štiti. Tako dolazimo do pitanja koji je položaj i kava je uloga saborskih zastupnika koji su izabrani po preferencijalnom pristupu. Jasno, radi se o saborskim zastupnicima iz redova nacionalnih manjina. Ideja kako je potrebno izabrati po posebnim zakonima zastupnike Hrvatskog sabora iz redova nacionalnih manjina trebala je predstavljati novi, demokratski, iskorak u procesu demokratizacije ovih tragičnih prostora. Umjesto da predstavnici nacionalnih manjina podržavaju objektivno dokazive (u skladu s Ustavom RH) demokratske promjene svjedočimo kako se birani zastupnici iz redova nacionalnih manjina ponašaju u izravnoj suprotnosti s načelima na kojima se temelji njihov izbor. Drugim riječima, potrebno je kazati kako su predstavnici nacionalnih manjina u Hrvatskom saboru kako bi se spriječile bile koje i bilo kakve diskriminacije. Njihovo podržavanje odluka koje nisu u interesu hrvatskih građana je u izravnoj suprotnosti sa samom idejom modernog suvereniteta. To bi im premijer Andrej Plenković kazao da se nalazi u oporbi. Danas kada je na vlasti podržava tu i takvu politiku predstavnika nacionalnih manjina. Sutra će o tome progovoriti. Postavlja se pitanje zašto sam kazao – sutra?

Razlog je jednostavan. EU ne trpi balkansku krčmu, općenito, a posebno ne trpi balkansku politiku – „di san tu ja“ ili „di je tu mene“. EU razumije i može razumjeti male pa i veće „igre“. Međutim, EU ne smije prihvatiti principe politike balkanske krčme. Prihvatanjem principa balkanske krčme EU će sama za nekoliko godina postati nepotrebna, da ne kažem, štetna institucija. Nije mali broj socijalnih teoretičara koji smatraju kako će Balkan, balkanska krčma, doći glave EU. Zato naš premijer ima politiku musake. Red unutarnje politike, pa red vanjske politike, pa red svađe sa svima koji se ne slažu s politikom njegove vlade. Priča ide tak daleko da se izravno sukobljava sa saborskim zastupnicima samo zato što drugačije misle. Novi članovi oporbe nisu igrači koji bi prihvatili retoriku duopola SDP-a i HDZ-a. To su novi igrači koji pokazuju kako je moguće argumentima ugroziti stranku na vlasti. SDP je stranka koja se raspada što je dobro jer će se konačno stvoriti uvjeti za novu ljevicu. MOŽEMO! naprosto nije ljevica već moderan izraz, pojavni oblik, kapital odnosa.

Tako premijer Andrej Plenković gubi na ugledu u Bruxellesu zahvaljujući toleriranju nezakonitosti u Hrvatskoj. U Hrvatskoj postoje mnogi, u redovima HDZ-a, koji ga smatraju pogubnim po budućnost HDZ-a. Teško je našem premijeru. Na njegovu žalost stvari će se dalje komplicirati jer je propustio šansu da „provjetri“ HDZ i tako dobije još veću podršku hrvatskih građana. „Zaprešić kao slučaj“ tako dobiva na značaju, ma koliko to neke smetalo.